

Bilag 2.

**Kontoret for
Registrering af Varemærker og Mønstre.**

Registrator.

København K., Niels Juels Gade Nr. 5

den 14de August 1914.

Da den Krigstilstand, der er opstaaet mellem forskellige europæiske Stater, har fremkaldt betydelig Forstyrrelse og Forsinkelse i Postgangen, ligesom den tør antages at ville fremkalde økonomiske Vanskeligheder i vide Kredse, tillader jeg mig herved tjenstligst at indstille til Handelsministeriet, at der, for — saa vidt muligt — at afbøde de Ulemper, der heraf maatte kunne flyde dels for Anmeldere af Varemærker eller Mønstre, dels for Indehavere af registrerede Mærker og Mønstre, søges tilvejebragt fornøden Lovhjemmel for, at der om fornødent midlertidigt skal kunne indrømmes Lempelser med Hensyn til Overholdelse af forskellige af de i Varemærke- og Mønsterlovgivningen fastsatte Frister. For Varemærkelovgivningens Vedkommende er det Bestemmelserne i Lov Nr. 52 af 11. April 1890 §§ 5, 2det Stykke, 9 og 14 Nr. 5, der i saa Henseende maatte komme i Betragtning og for Mønsterlovgivningens Vedkommende Bestemmelserne i Lov Nr. 105 af 1. April 1905 §§ 10, 18, 2det Stykke, og 30.

Ved Varemærkelovens § 5, 2det Stykke, er der tilstaaet Varemærkeanmelderen en Frist af 2 Maaneder til for Ministeriet at indanke en herfra truffen Afgørelse, hvorved Registrering af et anmeldt Varemærke nægtes. I Mønsterlovens § 18, 2det Stykke, findes en tilsvarende Bestemmelse med Hensyn til Afgørelser, hvorved Registrering af Mønstre er bleven nægtet. Den for Tiden herskende Langsomhed og Usikkerhed i Postgangen kan let medføre, at disse Frister ikke kan overholdes. En Adgang til at forlænge dem turde derfor være ønskelig.

I Varemærkelovens § 9 fastsættes det, at Anmeldelse om Fornyelse af Beskyttelsen for et registreret Mærke skal ske inden 10 Aar fra Registreringsdagen eller den sidste Fornyelse og være ledsaget af 10 Kroner i Registreringsafgift. Af Hensyn til de vanskelige økonomiske Forhold kan der maaske være Anledning til at tillade en Efterbetaling af denne Afgift, naar Anmeldelsen rettidigt indkommer. Da Mærkeindehaverne ved anbefalet Brev herfra erindres om Nødvendigheden af Fornyelsen mindst tre Maaneder forinden Anmeldelse om en saadan skal finde Sted, kan en Udsættelse af Tidspunktet for denne ikke anses fornøden.

I Mønsterlovens § 10, 2det Stykke, bestemmes det, at Afgiften for Forlængelse af Mønsterbeskyttelsens Varighed forfalder Dagen forinden Beskyttelsesperiodens Begyndelse, men at den kan efterbetales med Tillæg af 1 Kr. pr. Mønster, dog ikke udover 5 Kr., inden 3 Maaneder fra nævnte Forfaldsdag. Denne Frist synes der ligeledes at være Anledning til at forlænge under Hensyn til Vanskelighederne ved de økonomiske Forhold.

I Varemærkelovens § 14, Nr. 5, er der fastsat, at der ved kgl. Anordning kan indrømmes en Frist af fire Maaneder fra et Varemærkes Anmeldelse i en fremmed Stat til sammes Anmeldelse her for det Tilfælde, at Fortrinsret fra førstnævnte Tidspunkt ønskes paaberaabt her i Landet. Denne Begunstigelse er tilstaaet alle de Stater, der har tiltraadt den ved Brüsslertillægsakten af 14. December 1900 ændrede Pariserkonvention af 20. Marts 1883, jfr. Anordning Nr. 181 af 28. September 1894, sammenholdt med Anordning Nr. 146 af 12. September 1902 m. fl., og Island, jfr. Anordning Nr. 204 af 20. Oktober 1904. Hensigten med Bestemmelsen er at give Anmelderen Lejlighed til — uden at tabe sin Fortrinsret — at opbie Afgørelsen af Anmeldelsen i Udlandet, forinden han anmelder Mærket her. Da de øjeblikkelige Forhold griber ind paa mange Omraader, kan det let hælde, at Anmeldelsens Behandling i Udlandet under de foreliggende Omstændigheder bliver stærkt forsinket. En Forlængelse af Fristen turde derfor være paa sin Plads.